

[Finansministeren]

Merudgifterne skyldes altovervejende EF's nye finansieringsreform fra 1988, der ikke var kendt på tidspunktet for finanslovens vedtagelse.

Arbejdsmarkedsbidraget skønnes i 1988 at give et provenu på 6,7 mia. kr. Arbejdsmarkedsbidraget udgør 2,5 pct. af virksomhedernes momsgrundlag, der opgøres som salg (ekskl. eksport) fratrukket køb (ekskl. import). Ordningen får først helårsvirkning fra 1989.

På statens *rentekonto* må *renteudgifterne* af statsgælden nu påregnes at blive nogenlunde som budgetteret på finansloven og udgør 54,8 mia. kr. Heraf udgør renterne af den indenlandske statsgæld 44,8 mia. kr., hvilket svarer til det forventede, medens renterne af den udenlandske statsgæld ligger 0,2 mia. kr. lavere og udgør 9,2 mia. kr. *Renteindtægterne m.v.* ventes at falde med 0,2 mia. kr. til 6 mia. kr. Faldet i forhold til det budgetterede skyldes færre indtægter af statens konti i Nationalbanken (ca. 160 mio. kr.).

På indtægtsbudgettet udvises således alt i alt et mindreprovenu på ca. 6,1 mia. kr. Heri udgør mindreprovenuet fra registreringsafgiften (ca. 3 mia. kr.), energifgiften (1,6 mia. kr.) samt net-toubetalingerne til EF (1,5 mia. kr.) de største poster. Dog forventes provenuet fra kildeskatten at stige med ca. 1,1 mia. kr.

Der er i det foregående givet en beskrivelse af de væsentligste bevægelser på statsfinanserne i 1988, som de kommer til udtryk i forslaget til tillægsbevillingslov. Der henvises i øvrigt til lovforslagets enkelte bevillingsforslag med de dertil hørende anmærkninger.

Forslaget til tillægsbevillingslov for 1988 anbefales til Folketingets velvillige behandling.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.

(Lovforslag nr. L 214).

Lovforslaget indebærer en videreførelse af den eksisterende ordning, hvorefter staten giver garanti for forrentning og tilbagebetaling af obligationslån, som Færøernes Realkreditinstitut optager med henblik på genudlån til færøske fiskerfartøjer. Garantirammen for femåret 1. april 1989–31. marts 1994 foreslås uændret videreført for perioden 1. april 1989–31. marts 1994. Baggrunden for forlængelsen er et

fortsat behov for nyinvesteringer i samt ombygning af fiskeskibe, herunder specielt udskiftning af konventionelle ferskfisketrawlere samt fornyelse af linebådene. Statsgarantien indebærer en støtte til Færøernes hovederhverv, fiskeriet, idet Danmarks Nationalbank har erklæret sig villig til at overtage obligationerne til parikurs under forudsætning af statens garanti. Det er hensigten indtil videre at fastholde en nominal rente på 8 pct. p.a.

Staten har ikke hidtil haft udgifter i henhold til garantien.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje Ting.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 527

1) Til fiskeriministeren af:

Bjørn Westh (S):

»Vil ministeren i folketingssalen bekræfte, at fiskeriorganisationerne ikke har frarådet ministeren at gå ind i den fiskeriaftale, som EF har vedtaget for 1989, og at de ikke har tilrådet ministeren at nedlægge veto mod den aftalte makrelordning?«

Skriftlig begrundelse

I et indlæg i Morgenavisen Jyllands-Posten den 19. januar 1989 har direktør Poul Tørring, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, oplyst, at fiskeriorganisationerne har frarådet ministeren at gå ind i fiskeriaftalen og tilrådet ministeren at nedlægge veto mod den aftalte makrelordning.

I et svar i Jyllands-Posten den 2. februar 1989 skriver ministeren, at Poul Tørrings oplysninger er ukorrekte. Det samme gælder, når Poul Tørring skriver, at fiskeriorganisationerne aldrig har været konsulteret om en ændring af kullerfordelingen.

Begge indlæggene kan ikke være sande.

Spørgsmålet er stillet for at give ministeren lejlighed til detaljeret at fortælle Folketinget om forløbet af drøftelserne med fiskeriets organisationer.